

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **Ing. E. M.**,
zastúpeného

JUDr. J. F., advokátkou v B., proti odporcovi **M.**, zastúpenému JUDr. P. Š., advokátom v B.,
o určenie neplatnosti výpovede, vedenej na Okresnom súde Bratislava IV pod sp.zn. 23 C
289/2006,

o dovolaní odporcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 19. októbra 2010
sp.zn. 8 Co 101/2010, takto

r o z h o d o l :

Konanie o dovolaní **z a s t a v u j e**.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov dovolacieho konania v sume
64,41 € k rukám JUDr. J. F., advokátky v B., do 3 dní.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava IV rozsudkom z 10. októbra 2007 č.k. 23 C 289/2006-62
určil, že výpoveď daná navrhovateľovi dňa 21. augusta 2006 je neplatná. Odporcovi uložil
povinnosť zaplatiť navrhovateľovi trovy právneho zastúpenia v sume 20 199 Sk a na účet
Okresného súdu Bratislava IV súdny poplatok 3 000 Sk, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
Rozhodnutie odôvodnil tým, že navrhovateľ neplatnosť výpovede, ktorú mu dal odporca
listom zo dňa 21. augusta 2006 podľa § 63 ods. 1 písm. d/ bod 4 Zákonníka práce, uplatnil
na súde v zákonnej lehote a v konaní bolo preukázané, že predmetná výpoveď z pracovného
pomeru nebola prerokovaná so zástupcami zamestnancov v zmysle § 74 Zákonníka práce
a nebola teda splnená zákonná hmotnoprávna podmienka, ktorú vyžaduje výpoveď zo strany
zamestnávateľa.

Krajský súd v Bratislave uznesením z 3. februára 2009, sp.zn. 8 Co 113/2008, odvolanie odporcu ako oneskorene podané podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. odmietol. Zároveň vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil § 204 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 47 ods. 2 veta posledná O.s.p. účinného v čase doručovania napadnutého rozsudku odporcovi. Pri svojom rozhodovaní vychádzal z toho, že písomné vyhotovenie napadnutého rozsudku prvostupňového súdu bolo právnomu zástupcovi odporcu doručované prostredníctvom pošty, poštovou zásielkou po prvýkrát dňa 27. decembra 2007, následne po neúspešnom pokuse a po zanechaní výzvy, bolo opätovne doručované dňa 28. decembra 2007 a keďže tento nebol poštovým doručovateľom zastihnutý, bola uvedená zásielka uložená na pošte dňom 28. decembra 2007 (piatok - pracovný deň). Prvým dňom nasledujúcim po tomto dni, t.j. 29. decembra 2007 (sobota), začala odporcovi plynúť zákonom stanovená 3-dňová lehota, v rámci plynutia ktorej mal možnosť si adresovanú zásielku obsahujúcu napadnutý rozsudok vyzdvihnúť na pošte. Keďže tak odporca neurobil, považuje sa posledný deň tejto lehoty 31. december 2007 (pondelok - pracovný deň), za deň doručenia napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa do vlastných rúk odporcovi a to aj keď sa tento o jeho uložení na pošte nedozvedel. Keď teda odporca podal proti rozsudku súdu prvého stupňa v danej veci odvolanie osobne na súde dňa 18. januára 2008, podal ho po lehote ustanovenej v § 204 ods. 1 O.s.p. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ustanovenia § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na dovolanie odporcu uznesením z 3. februára 2010, sp.zn. 5 Cdo 247/2009 uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, keď dospel k záveru, že odmietnutím odvolania odporcu ako oneskorene podaného, hoci pre takéto rozhodnutie neboli splnené podmienky, mu bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Krajský súd v Bratislave potom, ako mu bola vec vrátená na ďalšie konanie, rozsudkom z 19. októbra 2010 sp.zn. 8 Co 101/2010, napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny v zmysle § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil. Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. V celom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi prvostupňového súdu. Mal, za to, že súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom pre zistenie rozhodujúcich skutočností, vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 132 O.s.p. a zo zisteného skutkového stavu vyvodil

správny právny záver, že pre platnosť výpovede danej odporcom navrhovateľovi dňa 21. augusta 2006 nebola splnená zákonom stanovená hmotnoprávna podmienka jej platnosti, ktorou je povinnosť zamestnávateľa vopred prerokovať výpoveď so zástupcami zamestnancov v zmysle § 74 Zákonníka práce. Odvolací súd dospel k záveru zhodnému so záverom súdu prvého stupňa, že z obsahu záznamu z porady zo dňa 18. apríla 2006 nevyplýva, že by predmetom tejto porady bolo riadne prerokovanie výpovede danej navrhovateľovi, keď v predmetnom zázname je uvedené, že porada bola zvolaná z dôvodu výpovede danej vedúcej spoločného stavebného úradu – Ing. Z. P. a trom referentkám – spoločného stavebného úradu – Ing. D. G., Ing. J. K. a Ing. arch. L. L. a starosta M.–D.informoval ostatných zúčastnených o dôvode daných výpovedí zamestnankyniam spoločného stavebného úradu a ďalej záznam obsahuje vyjadrenie zúčastnených k výpovediam týchto zamestnankýň a pokiaľ ide o navrhovateľa, v zázname je uvedené len to, že starosta požiadal personálnu a mzdovú referentku, aby okamžite pripravila výpoveď pre navrhovateľa, avšak v tomto zázname nie je uvedené, že by prítomní boli oboznámení aj s dôvodmi tejto výpovede a mali tak možnosť vyjadriť sa k dôvodom výpovede, príp. k tomuto postupu odporcu. Podľa názoru odvolacieho súdu je z obsahu predloženého záznamu zrejmé, že predmetom porady dňa 18. apríla 2006 nebolo riadne meritórne prejednanie výpovede navrhovateľa v súlade s ustanovením § 74 Zákonníka práce, a teda týmto listinným dôkazom predloženým odporcom nebolo preukázané jeho tvrdenie o prerokovaní výpovede so zástupcami zamestnancov na predmetnej porade, pričom o tejto skutočnosti z predloženého listinného dôkazu nevyplývajú ani pochybnosti, ktoré by mohli byť odstránené výsluchom svedkov navrhnutých odporcom. Z uvedených dôvodov odvolací súd posúdil námietky odporcu týkajúce sa nedostatočne vykonaného dokazovania a zistenia skutkového stavu súdom prvého stupňa za nedôvodné a stotožnil sa s názorom súdu prvého stupňa, že doplnenie dokazovania výsluchom odporcom navrhnutých svedkov na okolnosť prerokovania výpovede navrhovateľa na pracovnej porade dňa 18. apríla 2006 je nadbytočné, keď už z obsahu písomného záznamu z tejto porady je zrejmé, že na porade boli prejednávané dôvody výpovedí iných zamestnankýň odporcu, ale predmetom tohto stretnutia nebolo meritórne prerokovanie výpovede navrhovateľa s uvedením dôvodov výpovede v súlade s uvedeným ustanovením. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie odporca, ktorý navrhol rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania

odôvodnil ustanovením § 237 písm. f/ O.s.p., tvrdiac, že postupom odvolacieho súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Namietal, že odvolací súd rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania a nedoplnil dokazovanie výsluchom svedkov, ktorých odporca navrhol vypočuť v konaní pred súdom prvého stupňa. Mal za to, že v dôsledku nevykonania navrhnutých dôkazov prvostupňovým a odvolacím súdom nebol dostatočne a pravdivo zistený skutkový stav veci. Podľa názoru odporcu sa odvolací súd úplne nestotožnil s dôvodmi rozhodnutia prvostupňového súdu, právne posúdenie tak, ako je uvedené v odôvodnení odvolacieho súdu, nie je totožné s dôvodmi rozhodnutia prvostupňového súdu, resp. posúdením odvolacieho súdu nedochádza k zdôrazneniu správnosti napadnutého rozhodnutia a jeho dôvodov. V dôvodoch dovolania rozoberal skutkový a právny stav veci.

Navrhovateľ vo vyjadrení k dovolaniu odporcu považoval rozhodnutia prvostupňového a odvolacieho súdu za vecne správne a dovolanie odporcu navrhol odmietnuť. Zároveň si uplatnil náhradu trov dovolacieho konania.

Písomným podaním zo 7. marca 2012 odporca dovolanie vzal v celom rozsahu späť a žiadal dovolacie konanie zastaviť.

Podľa § 243b ods. 5 veta druhá O.s.p. ak dovolateľ vezme dovolanie späť, dovolací súd konanie uznesením zastaví. So zreteľom na jednoznačný, právne účinný dispozitívny úkon odporcu, ktorým vzal dovolanie späť, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) konanie o jeho dovolaní zastavil podľa § 243b ods. 5 O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 146 ods. 2 O.s.p. Odporca z procesného hľadiska zavinil, že sa dovolacie konanie muselo zastaviť a vznikla mu povinnosť nahradiť trovy tohto konania. Dovolací súd priznal navrhovateľovi náhradu, ktorá spočíva v odmene advokátky za jeden úkon právnej služby, ktorý poskytla navrhovateľovi vypracovaním vyjadrenia k dovolaniu z 19. januára 2011 (§ 14 ods. 1 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Základnú sadzbu tarifnej odmeny určil podľa § 11 ods. 1 písm. a/ tejto vyhlášky vo výške 57 €, čo s náhradou výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške jednej stotiny výpočtového základu vo výške 7,41 € (§ 16 ods. 3 vyhlášky) predstavuje spolu 64,41 €.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 21. marca 2012

JUDr. Vladimír Magura, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová